

HØRING OM ENDRINGER I NKKs LOVER NR 2: DISIPLINÆRBESTEMMELSENE I KAPITTEL 7

1.1 Om lovutvalget og utvalgets mandat

Lovutvalget har utarbeidet et forslag til nye bestemmelser i NKKs lover kapittel 7 om disiplinærreaksjoner. Om bakgrunnen for oppnevningen av lovutvalget og lovutvalgets mandat; se høringsdokument nr 1 vedrørende Hovedstyrets forslag til endringer i øvrige deler av lovene.

Lovutvalget består av leder Dag Skarpodde (Hovedstyret), Anette Jahr (Appellutvalget), Trine Melheim (Representant fra Klubber og forbund), Pia Camilla Stranderud (Representant fra Regionene), Anne Cathrine Frøstrup (Lovkomiteen) og Øystein Eikeseth (NKKs Administrasjon). Utvalget hadde første møte 2. mars 2016.

1.2 Lovutvalget om forslag til endringer i kapittel 7 om disiplinærreaksjoner

Fremveksten av særkomiteene innenfor de forskjellige aktivitetsområdene i NKK (NKKs Jakthundkomite, NKKs Sportshundkomite og Særkomiteen for Utstillinger) har medført behov for endringer i lovenes disiplinærbestemmelser. Dels fordi det har oppstått nye problemstillinger, og dels fordi disiplinærsystemet etter hvert har blitt relativt komplisert. Forslagene til endringer i kapittel 7 er basert på erfaringer fra disiplinærsaker senere år, særlig fra Appellutvalgets praksis.

1.3 Om fargemarkeringene i utkastet og spørsmål til høringsinstansene

Svart tekst er uendret tekst i forhold til dagens lovtekst. **Rød tekst** er forslag ny tekst. **Blå gjennomstrek** tekst er tekst som foreslås fjernet. **Gul uthevet tekst** er endring med realitetsbetydning i forhold til dagens lovtekst og/eller etablert praksis.

Vi har valgt å spesifisere 10 spørsmål til høringsinstansene. Disse er kun ment å være til hjelp, og høringsinstansene står helt fritt til å svare slik de ønsker.

1.4 Høringsfrist og høringsinstanser

Utvalget ber om tilbakemelding fra høringsinstansene sendt som e-post så snart som mulig, og senest innen **10. juni 2016** til adm@nkk.no.

Høringene er sendt til alle medlemsklubber, forbund og regioner, samt alle RS-valgte utvalg og komiteer. Kopi sendt: RS-ordfører, Hovedstyret og adm. direktør.

Om fremdrift og behandling, se punkt 1.7 i Høringsdokument nr 1 (Hovedstyrets lovforslag).

Kap. 7 Disiplinærreaksjoner m.m.

Generelt om forslaget: Forslaget til endringer i kapittel 7 er utarbeidet av Anette Jahr og Trine Melheim og er i all hovedsak basert på erfaringer fra Appellutvalget. Lovutvalget har deretter drøftet forslaget.

NKKs lover har regler om disiplinærorganer (Særkomiteene, Disiplinærkomiteen og Appellutvalget), som alle behandler saker som kan ende med en reaksjon/straff overfor enkeltmedlemmer. Vi har også et konfliktutvalg i NKK (KU), som ikke er nærmere omtalt i lovene. Medlemmene av KU er oppnevnt av Hovedstyret, og KU bistår med sin kompetanse i forbindelse med organisatoriske konflikter/utfordringer i klubbene. Det er kun vedtak i organisatorisk spørsmål gjort i region, klubb eller forbund som behandles. Det er mao ikke snakk om disiplinærsaker og omhandles derfor ikke nærmere under – men nevnes her for fullstendighetens skyld. Se for øvrig Høringsdokument nr 1 hvor det foreslås lovfestelse av KU.

Fremveksten av særkomiteer innenfor de forskjellige aktivitetsområdene (jakt/sport/utstilling) de senere år har medført et behov for en oppdatering av kapittel 7. Utkastet inneholder også forslag til forenklinger av disiplinærsystemet og noen presiseringer

Høringsinstansene bes særlig være oppmerksomme på at rapportprosedyren foreslås presisert (prosedyren for å melde fra om mulige regelbrudd på arrangementer), at bestemmelsen om reaksjoner mot hund i § 7-9 er innarbeidet i de øvrige lovbestemmelsene, samt at det er utdypet hvilke organer som kan avgjøre hvilke type saker, samt hvilke organer som kan anmelde hvilke type saker. Det foreslås også spesifisert hvordan frister i forbindelse med rapportprosedyren skal forstås.

Med fremveksten av særkomiteene avgjøres i dag en rekke saker av særkomiteene som tidligere ble avgjort av Disiplinærkomiteen. Det kan imidlertid fortsatt være behov for et organ med litt mer "avstand" til saken eller miljøet. Det foreslås derfor at særkomiteene kan overføre "egne" saker til Disiplinærkomiteen for avgjørelse der. Denne ordningen har vi også i dag, men i dag stilles det krav om at det må foreligge "særlige grunner". Dette kravet foreslås med andre ord sløyfet.

Det samme prinsippet for overføring er også foreslått for klubber/forbund – altså at disse kan velge mellom å avgjøre "egne" saker selv, eller overføre saken til den Særkomite saken har sterkest tilknytning til, eller eventuelt til Disiplinærkomiteen, hvis klubb/forbund foretrekker det siste.

Det er i tillegg tatt inn helt nye bestemmelser om reaksjoner mot tilskuere, om offentlige uttalelser (typisk i sosiale media), om handlinger som ødelegger for klubber/forbunds muligheter til å avholde arrangementer (typisk ulovlig trening i prøveterreng) og om samarbeidende medlemsklubbs rettigheter i forbindelse med at de arrangerer terminfestede arrangementer.

Det stilles spørsmål til de mest sentrale forslagene under – men dere står som nevnt innledningsvis helt fritt til å kommentere slik dere selv ønsker.

§7-1 Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for alle NKKs medlemsklubber/**forbund**, regioner og organer samt enkeltmedlemmer i NKKs medlemsklubber.

Disiplinærbestemmelsene gjelder også for deltakere på arrangement i regi av NKK, **tilskuer på arrangement**, samt avl hvor avkom registres eller søkes registrert i NKKs register, selv om personen ikke er enkeltmedlem hos noen av NKKs medlemsklubber/**forbund**.

NKKs medlemsklubber/**forbund** kan ilegge klubbinterne reaksjoner overfor enkeltmedlemmer etter bestemmelsene i dette kapitlet så langt de passer. **Dette gjelder også klubb som er tilsluttet forbund som er medlem i NKK med mindre forbundets lover bestemmer noe annet.** Medlemsklubb/**forbund** kan ikke ha avvikende disiplinærbestemmelser i sine lover.

De avgjørelsen kan få betydning for skal alltid gis anledning til å uttale seg før avgjørelse treffes. Medlemsklubbenes/**forbunds** avgjørelser kan påankes til Appellutvalget.

Hovedstyret kan gjøre unntak for reglene i dette kapitlet der medlemsklubben/**forbundet** er et annet nasjonalt forbund.

Kommentar: Deltageres opptreden på arrangementer som er underlagt NKKs arrangementsregler er rapport saker som behandles av særkomiteene, jf kommentarene til bla §7-5 (under). Også tilskuere på arrangement kan imidlertid ødelegge for hundres muligheter i forbindelse med bedømmelse, opptre på en måte som ikke er ønsket på våre arrangementer eller bidra til usportslig opptreden/juks osv. Med tanke på hensynene bak noen av disiplinærbestemmelsene er det underordnet hvilken funksjon personen har når handlingen begås – eksempelvis om man er deltager eller tilskuer når det opptres usportslig ovenfor en dommer eller utøves vold mot deltager. I realiteten er tilskuere ofte personer som selv er medlem i en NKK-klubb eller ledsagere til medlemmer.

Enkelte aktivitetsregelverk har i dag bestemmelser om at tilskuere kan bortvises "på stedet" fra det aktuelle arrangementet, andre ikke. (Adgangen til å bortvise på stedet er en problemstilling det enkelte aktivitetstilbud må vurdere behovet for og eventuelt besørge implementert i relevant arrangementsregelverk). Noen ganger kan imidlertid forholdet enten være gjentakende, eller så graverende at arrangørklubben ønsker å reagere med en disiplinær reaksjon for å unngå tilsvarende opptreden i fremtiden.

Med det foreslåtte tillegget i lovene kan arrangørklubben anmelde tilskueren til den aktuelle særkomiten både der det er aktuelt å utestenge eget medlem, et medlem av annen klubb, eller en tilskuer som ikke er medlem av NKK overhodet. Det foreslås også en endring i reaksjonene i §7-3 ved at man kan miste fremtidig rett til å være tilskuer. Det vil muligens by på praktiske utfordringer for en klubb å nekte en utelukket tilskuer adgang til et

arrangement, men muligheten for å kunne gjøre dette anses likevel å være viktig.

Spørsmål 1: Er det ønskelig at også tilskuere skal kunne risikere straff i visse situasjoner, ut over bortvisning "der og da"?

Tillegget i tredje ledd klargjør hvem av klubb eller forbund som behandler disiplinærsaker mot klubbmedlemmer. Forbundet kan ha lover som fraviker lovens løsning her.

Bestemmelsen om andre nasjonale forbund har p.t. neppe noen praktisk betydning, men utvalget lar den stå uendret med tanke på fremtiden.

§7-2 *Hva Handlinger som kan medføre reaksjon*

En eller flere reaksjoner etter dette kapitel kan ilegges dersom:

- a) NKKs eller medlemsklubbenes/**forbunds** lover, bestemmelser eller vedtak brytes. Bare brudd på lover, bestemmelser og vedtak som er bekjentgjort på tilfredsstillende måte før den aktuelle handling fant sted, kan danne grunnlag for disiplinærreaksjon.
- b) Det i forbindelse med virksomheten til NKK, NKKs medlemsklubber/**forbund** eller avl hvor avkommene registreres eller søkes registrert i NKKs register utøves rettsstridig vold, opptres uredelig, gis villedende opplysninger eller forklaringer, begås økonomiske misligheter eller på annen måte opptres uakseptabelt.
- c) **Det begås handling som er egnet til å negativt påvirke medlemsklubb/forbunds eller samarbeidende klubb/forbunds mulighet til å avholde terminfestede arrangementer eller gjennomføre/tilby aktiviteter i regi av NKKs medlemsklubber/forbund, regioner, særkomiter m.v. Ved brudd på arrangementsregelverk under arrangement gjelder bokstav a).**
- d) Tillitsvalgt, herunder NKK-autoriserte og bemyndigede personer, opptres på en måte som er uforenlig med sin rolle.
- e) **Det fremmes sterkt krenkende eller svært utilbørlige offentlige utsagn om tillitsvalgte i NKKs medlemsklubber/forbund, særkomiteer eller øvrige NKK-organer, eller om disse organene. NKK autoriserte og bemyndigede personer anses som tillitsvalgte. Konflikter mellom enkeltmedlemmer som følge av enkeltmedlemmers offentlige utsagn er NKK uvedkommende.**
- f) Hund behandles på en uakseptabel måte.
- g) **Hund viser uønsket adferd i forbindelse med terminfestet arrangement eller annet arrangement i regi av en av NKKs medlemsklubber/forbund, regioner eller særkomiteer.**
- h) **Person er dømt etter lov om dyrevelferd for forhold med tilknytning til hundehold, er fratatt retten til å ha hund eller er dømt for alvorlige lovbrudd med hund i Norge. I slike tilfeller kan det ilegges reaksjon rettet mot hund som har eller har hatt tilknytning til den som har begått lovbrudd. Det er ikke noe krav om at den som har begått lovbrudd er eller har vært eier. Tilsvarende gjelder der forholdet er pådømt i utlandet.**

Eller det gjøres forsøk på eller medvirkes til sådanne forhold.

Kommentar: Ny bokstav c) er ment å regulere uønsket adferd fra enkeltpersoner som skader fellesskapets mulighet til å gjennomføre en aktivitet. Dette kan være eks. trening i jaktprøveterrang uten grunneieres tillatelse el. Første del av bestemmelsen er utformet slik at også samarbeidende klubbers mulighet til å gjennomføre slike arrangementer beskyttes. Jfr. øvrige endringer tilpasset at de også skal kunne reagere i slike tilfeller på lik linje med NKKs medlemsklubber. NB: Bestemmelsen gjelder ikke ved brudd på aktivitetsreglement, dvs fra arrangementets start til slutt. Sak ang mulig brudd på arrangementsregel som følge av handling på/under arrangement er rapportsak som behandles av aktuell særkomite.

Spørsmål 2: Er det ønskelig å kunne utelukke personer som ødelegger for klubbers muligheter til å avholde arrangementer?

NKKs klubber og disiplinærorganer involveres i stadig økende grad i saker som helt eller delvis handler om uttalelser i sosiale media. Slike uttalelser kan rammes også av andre bestemmelser, men gitt den praktiske betydningen slike utsagn har fått bør det lages en egen bestemmelse som synliggjør at det finnes grenser. Det klare utgangspunkt er Grunnlovens § 100, som fastslår at alle har ytringsfrihet. Retten til å kritisere både organer og tillitsvalgte i NKK er et viktig element i NKKs organisasjon. Dette gjelder også der form og uttrykk kan fremstå som både utidig, usaklig, fornærmende, ubegrunnet osv. Den generelle ytringsfriheten er imidlertid ikke absolutt. En arbeidstager kan for eksempel ikke si hva som helst om sin arbeidsgiver offentlig, uten i risikere jobben sin. Begrensninger i NKKs enkeltmedlemmers ytringsfrihet kan sees på som avtalebasert: Ved å inngå medlemskap i en NKK-medlemsklubb aksepterer man de rammer som foreningsdemokratiet til enhver tid har satt, innen rimelighetens grenser. Den foreningsrettslige lojalitetsplikt kan også innebære begrensninger i ytringsfriheten. Lojalitetsplikten er uttrykt i for eksempel lovmalen for klubber § 2-4, hvor det fremgår at medlemmene *"er forpliktet til å støtte [klubbens] og Norsk Kennel Klubs virksomhet"*.

En lovlig begrensning i ytringsfriheten basert på medlemskap (avtale) og lojalitetsplikt forutsetter at begrensningen er forholdsmessig og nødvendig. Lovutvalget er av den oppfatning at begrensninger i ytringsfriheten som er saklig begrunnet i NKKs virksomhet må aksepteres. I vurderingen av hva som er nødvendig må NKK gis et visst spillerom. Skadeserstatningslovens § 3-6 a om erstatning for ærekrenkelser er relevant, men grensen for hva som anses akseptabelt innen NKK bør ikke kobles direkte til denne bestemmelsen. Det kan ikke forventes at tillitsvalgte i NKK til enhver tid er oppdatert mht rettstilstanden der. Det sentrale er at NKK iht bakgrunnsretten har adgang til å etablere "sin egen grense" - innen rimelighetens grenser.

Forslaget over gir uttrykk for at det skal være stor takhøyde i NKK for ytringer av forskjellig art, og at kun de aller mest graverende tilfeller bør kunne danne grunnlag for en disiplinærsak. Et utsagn vil være "offentlig" selv om det bare er fremsatt muntlig overfor en enkelt tilhører, men det praktiske er uttalelser i sosiale media (typisk Facebook) hvor mulighetene for å nå et stort antall mennesker er store, og enkeltpersoners muligheter til å forsvare seg ofte er svært begrenset.

Bestemmelsen om at konflikter mellom enkeltmedlemmer er NKK uvedkommende er ikke ment å hindre klubber/forbund i å gripe inn med disiplinærsak i egen klubb/forbund hvis de anser dette nødvendig, men NKKs disiplinærorganer bør ikke belemres med anmeldelser fra NKK-organer om hva et enkeltmedlem for eksempel har skrevet på Facebook om et annet enkeltmedlem.

Tillitsvalgte i NKK kan imidlertid ha et begrunnet behov for en viss beskyttelse fra organisasjonen. Vi er avhengige av frivillighet i NKK, og må da til gjengjeld være villige til å yte våre frivillige et minimum av vern her. (Det minnes her om at enkeltpersoner ikke kan anmelde disiplinærsaker, slik at anmeldelse i så fall må skje fra klubb/forbund eller et annet NKK-organ).

Når det gjelder utsagn rettet mot NKKs organer (inklusive klubber/forbund) slår ikke de samme beskyttelsehensyn inn som for våre tillitsvalgte. Dvs at det er nesten helt, men ikke fullstendig utelukket å reise disiplinærsak i tilfeller av offentlige utsagn rettet mot NKKs organer/styrer osv.

Selv om et forhold som ytres offentlig skulle være 100% sant er det ikke dermed sagt at det er fritt frem for å publisere det offentlig – for eksempel om personlige forhold o.l. Forhold som handler om selve utøvelsen av tillitsvervet bør først og fremst søkes løst ved henvendelse til den det gjelder, eventuelt til styret/overordnede, eller via andre demokratiske virkemidler. Det er for eksempel fullt lovlig å drive aktiv og engasjert valgkamp, herunder å motarbeide et gjenvalg, men tillegget til lovene over signaliserer at det går en grense her for hva som er greit.

Personer som medvirker til spredning av andres sterkt krenkende/utløbende utsagn (for eksempel via egen facebookprofil/vegg) risikerer også ansvar. Dette fremgår ikke direkte av lovteksten over, men kan rammes av siste ledd i § 7-1 om medvirkning.

For fullstendighetens skyld nevnes at ytringsfriheten til tillitsvalgte i NKK reguleres av bokstav d). Det stilles for eksempel andre og strengere krav til hva autorisert personell kan ytre seg om enn det som gjelder for enkeltmedlemmer. Jf at ytringer som anses "uforenelige med rolle" kan medføre reaksjon etter bokstav b). Feks hvis en invitert dommer i forkant av en konkurranse uttaler seg på Facebook om hvem som bør vinne.

Spørsmål 3: Er det ønskelig med en regulering av offentlige uttalelser i NKKs kapittel 7? (typisk på Facebook osv).

Bokstav g) om uønsket adferd hos hund og bokstav h) om ulovligheter knyttet til hund er flyttet fra den nåværende bestemmelsen om reaksjoner mot hund i § 7-9. Bokstav h) er utdypet noe, men dette og selve flyttingen medfører ingen realitetsendring.

Hensikten med bokstav h) er (nå som før) at personer som har begått handlinger eller er dømt for visse handlinger ikke skal kunne overføre hundene til andre eiere og fortsette sin aktivitet innen NKK som før. Med "reaksjoner mot hund" siktes det til reaksjoner som er egnet til å begrense bruken av hunden. Typisk i avl eller i konkurransesammenheng. Selve reaksjonen ilegges en

person, og som regel vil dette være eier. Men en hund med startforbud vil f.eks ikke kunne starte med en annen fører enn eier. Eventuell reaksjon mot den som har utøvd den aktuelle handlingen idømmes etter bokstav f) om uakseptabel behandling av hund, eventuelt bokstav b) ”på annen måte opptrer uakseptabelt”.

Se egen kommentar (under) om ønsket om å inkorporere bestemmelsene i §7-9 i øvrige bestemmelser og fjerne dagens § 7-9.

§7-3 Reaksjonene

De reaksjoner som kan ilegges er:

- a) Irettesettelse eller advarsel
- b) Tap av hedersbevisning
- c) Tap av retten til å registrere valper i NKKs register
- d) Tap av kennelnavn og retten til å ha kennelnavn
- e) Tap av rett til å ha tillitsverv, autorisasjoner og bemyndigelser
- f) Tap av tillitsverv, autorisasjoner og bemyndigelser
- g) Tap av rett til å delta i konkurranser og organiserte arrangementer (utelukkelse – person eller hund) og/eller stille vilkår for å delta.
- h) Tap av muligheten til å være tilskuer på konkurranser og organiserte arrangementer.
- i) Tap av enkeltmedlemskap og rett til enkeltmedlemskap med derav følgende rettigheter i en eller alle NKKs medlemsklubber (eksklusjon)
- j) Tap av rett til å avholde arrangementer
- k) Tap av premier, mesterskap ~~når den handlingen som medfører reaksjon kan ha hatt innflytelse på det oppnådde resultat eller dersom det vil virke støtende om premie/mesterskapet beholdes~~ eller kåring.
- l) Nekte avkom registrert, registrere avkom med avlssperre eller avregistrere avkom

Reaksjoner etter bokstavene c) til og med j) ~~h)~~ kan ilegges for en begrenset tid eller for alltid.

Den reaksjon som ilegges skal ha sammenheng med den bestemmelse som er overtrådt.

Det kan gis betinget reaksjon med angivelse av prøvetid på inntil 5 år. **Det kan ikke ilegges bot/pengestraff, eller stille vilkår om betaling.**

En sak kan avsluttes med avvisning eller henleggelse.

~~Medlemsklubber kan bare ilegge reaksjoner a), b), e), f), g), og h) og j) innen egen klubb.~~

Medlemsklubberne /forbund, ~~utvalg under~~ særkomite, eller andre som har fått delegert myndighet fra særkomiteen, plikter å oversende saken for avgjørelse i

Disiplinærkomiteen dersom handlingens alvorlighet tilsier at utestengning fra alle NKK-arrangement **eller alle NKK-medlemsklubber/forbund** for en viss tid bør vurderes.

~~Utvalg under særkomité kan etter nærmere bestemmelser gitt av Hovedstyret ilegge reaksjoner innen a) – j) for maksimalt 2 år. Medlemsklubb/forbund, særkomité, eller andre som har fått delegert myndighet fra særkomiteen, kan når særlige hensyn tilsier det, overlate til Disiplinærkomiteen å behandle saken. Det organ som overlater en sak til Disiplinærkomiteen skal begrunne hvorfor særlige grunner foreligger når man oversender saken til Disiplinærkomiteen.~~

~~Disiplinærkomiteen kan ilegge alle typer reaksjoner nevnt i denne bestemmelsen.~~

Kommentar: At mye er strøket i teksten over skyldes at bestemmelsene om hvilke reaksjoner medlemsklubbene og disiplinærkomiteen kan ilegge er flyttet til § 7-4, som gir en oversikt for alle disiplinærorganene.

Som følge av at dagens § 7-9 er foreslått fjernet er det presisert i § 7-3 bokstav g) at den gjelder både for hund og person. Ny tekst i bokstav k) er også fra dagens § 7-9. Setningen som er slettet i bokstav k) fremstår som overflødig.

Det er videre presisert at reaksjonen skal ha sammenheng med den bestemmelsen som er overtrådt. En sak om avautorisering av dommer bør for eksempel ikke ende med at han/hun får registreringsforbud eller mister kennelnavnet sitt. Presiseringen burde være unødvendig, men praksis har vist at det kan være nyttig at lovene har en bestemmelse om dette.

Ad presiseringen mht pengebøter/krav om betaling: Administrasjonen opererer med gebyrer i forbindelse med klager, hjemlet i forskjellige reglesett fastsatt av Hovedstyret. Lovene er ikke ment å endre noe der. Men verken Særkomiteene, Disiplinærkomiteen eller Appellutvalget har hjemmel i NKKs lover pr i dag til å ilegge bøter. Dette bør fremgå klart. Det bør også presiseres at det ikke er adgang til å stille vilkår om at innklagede betaler penger. Denne begrensningen kan rent umiddelbart virke urimelig i underslagssaker, men her er det særlig tre hensyn: For det første er det tilstrekkelig for NKKs disiplinærorganer å fastslå at det er mest sannsynlig at underslaget ble begått, for å ilegge en reaksjon. Typisk eksklusjon fra hele NKK i et gitt antall år. Beviskravet er mao mildere enn i offentlige straffesaker om underslag. Vi har også "våre egne" reaksjoner som er ment å gjelde for denne typen saker – typisk eksklusjon fra NKK, tap av rett til å inneha tillitsverv osv. Dessuten: NKK har ingen tvangsmyndighet mht innkreving av pengekrav, og en avgjørelse fra et NKK-organ om at et enkeltmedlem skylder penger har ingen virkning mht kreditors muligheter til å inndrive pengene. Det ryddigste er derfor at det fremgår klart av lovene at slike krav må forfølges via offentlige instanser.

Ad overføring av sak til Disiplinærkomiteen: Det bør stå klubber og særkomiteer helt fritt å sende saker de egentlig kan avgjøre selv til Disiplinærkomiteen. Det kan for eksempel være habilitetshensyn, eller en sak som antas kunne skape mye uro i miljøet, og som klubb/forbund eller særkomite av den grunn ønsker å overlate til Disiplinærkomiteen. Kravet om at det skal foreligge "særlige grunner" er derfor fjernet.

I nest siste ledd er en setning om "utvalg under særkomite" strøket. Det er særkomiteen og ikke utvalg under særkomiteen som er riktig betegnelse og i tråd med dagens praksis. Dette handler om å rette en uriktig formulering. Se også slik forutsetningsvis i sak på NKK RS 2014 hvor følgende var ett av vedtakspunktene:

- a) *Uheldig formulering i NKK lover RS gir sin tilslutning til at det er en uheldig formulering i NKK lover § 7-4 b). Ordlyden forbedres ved neste lovrevisjon, men er ikke til hinder for at både NJK eller utvalg oppnevnt av NJK kan behandle disiplinærsaker i første instans dersom NJKs mandat endres til å omfatte dette.*

Spørsmål 4: Er det ønskelig med en samlet bestemmelse over alle reaksjoner som kan ilegges, og som presiserer noe nærmere vedrørende ileggelsen av forskjellige typer straff?

~~§7-4 Behandlende organer~~

~~Reaksjoner kan ilegges av~~

- ~~a) Medlemsklubbene innen deres område.~~
- ~~b) Særkomité med eget oppnevnt utvalg i henhold til særkomiteens mandat eller den som dette delegeres til.~~
- ~~c) Disiplinærkomiteen.~~
- ~~d) Appellutvalget.~~

~~Disiplinærkomiteen behandler alle reaksjonssaker i første instans med unntak av saker som medlemsklubben selv behandler eller en særkomité etter sitt mandat behandler eller har delegert videre. Videre delegering krever samtykke av Hovedstyret.~~

~~Representantskapsmøtet kan gi nærmere saksbehandlingsregler~~

§7-4 Behandlende organer og deres myndighet til å ilegge reaksjoner

- a) Medlemsklubber/forbund. Disse kan bare ilegge reaksjoner i §7-3a), b), e), f), g), h), i) og k) med virkning for egne medlemmer og innenfor klubbens eget område
- b) Særkomitéene. Disse kan etter nærmere bestemmelser gitt av Hovedstyret ilegge reaksjoner etter §7-3, med unntak av i) og l), innenfor området for særkomiteens mandat. Særkomiteene kan delegere sin myndighet med samtykke av Hovedstyret.

Særkomiteene kan i tillegg behandle saker på klubber/forbunds område dersom klubb/forbund har overført slik sak til Særkomiteen. I så fall kan Særkomiteen ilegge samme straff som klubber/forbund jf bokstav a).

- c) Disiplinærkomiteen. Disiplinærkomiteen behandler alle reaksjonssaker i første instans med unntak av saker som behandles av medlemsklubber/forbund eller særkomite. Disiplinærkomiteen kan ilegge alle reaksjoner etter § 7-3.
- d) NKKs administrasjon. NKKs administrasjon kan bare ilegge reaksjon som nevnt i § 7-3 a) og m) ved brudd på regelverk knyttet til helse eller registrering.
- e) Samarbeidende klubb/forbund: Disse kan bare utestenge deltagere fra terminfestede arrangementer som følge av handling som nevnt i § 7-2 c). I så fall gjelder bestemmelsene i dette kapitlet.
- f) Appellutvalget. Appellutvalget behandler anker over reaksjonssaker etter a) b) c) og d) og kan ilegge alle reaksjoner etter § 7-3, herunder skjerpe eller oppheve reaksjonen, eventuelt avgjøre saken forutsatt at den anses tilstrekkelig belyst.

Hundetinget ~~Representantskapsmøtet~~ kan gi nærmere saksbehandlingsregler.

Kommentar: Her har vi valgt å markere hele bestemmelsen som slettet, selv om dagens tekst er innarbeidet i det nye forslaget. Dette for at det skal bli enklere å lese teksten.

Bestemmelsen viderefører prinsippet om at avgjørelser skal treffes på lavest rasjonelle nivå og nærmest mulig berørte miljøer og der hvor fagkompetansen sitter. Presiseringene er også ment å tydeliggjøre hvilke organer som avgjør hvilke type saker. Det fremgår under hva som innebærer realitetsendringer:

Ad bokstav b) om særkomiteene: Se kommentaren ovenfor under § 7-3. Begrensningen i adgangen til å ilegge straff ut over 2 år er fjernet. Det vil forenkle saksgangen hvis alle saker som i utgangspunktet ligger innfor en særkomites "aktivitetsområde" (mandatområde) anmeldes dit, og ikke direkte til Disiplinærkomiteen slik dagens ordning er. Det er nemlig ikke gitt at alle saker er like alvorlige som først antatt, og det er i tillegg uheldig å ha to typer saksgang for "vanlige" saker (som anmeldes til særkomiteene) og "alvorlige saker" (som anmeldes til Disiplinærkomiteen).

Noe av dette vil fortsatt bestå fordi særkomiteen ikke kan ilegge reaksjon på andre aktivitetsområder enn sitt eget (for eksempel kan ikke jakthundkomiteen utelukke fra agilityarrangementer). Men ved at alle saker uansett skal sendes til særkomiteen, får vi fjernet ett kompliserende element ved disiplinærsystemet. Særkomiteen får i tillegg anledning til selv å vurdere om saken er så alvorlig at den bør sendes til Disiplinærkomiteen for vurdering av utelukkelse fra alle aktiviteter i NKK, fremfor at denne vurderingen gjøres av anmelder. Å fjerne begrensningen på 2 år spiller heller ingen stor rolle all den tid særkomiteenes avgjørelser kan ankes til Appellutvalget.

Andre ledd i bokstav b) åpner for muligheten for at klubber/forbund overlater saker til særkomiteen som klubb/forbund ellers kan avgjøre. Det kan som nevnt være behov for avstand til saker, og i slike tilfeller kan klubber/forbund iht forslaget velge mellom å overføre saken til Disiplinærkomiteen eller til

Særkomiteen. Mht klubbers/forbunds overføring til Disiplinærkomiteen: Det er ikke nødvendig å nevne dette i teksten over, men det fremgår klart av § 7-6 fjerde ledd.

Ad bokstav e) om NKKs administrasjon: Pr i dag anmelder aktivitetsavdelingen saker om hendelser på arrangementer (rapportsakene) til særkomiteene, på vegne av Hovedstyret. Utvalget foreslår imidlertid en ny ordning her (se § 7-6 under). Dermed er det bare på området helse/registrering at administrasjonen selv vil behandle reaksjonssaker.

Spørsmål 5: Er det ønskelig med en bestemmelse som presiserer nærmere hvilke typer saker som kan behandles av hvilke organer slik som her?

Spørsmål 6: Merk: Forslaget legger ikke opp til å fjerne ordningen med at rapportsaker sendes fagkomiteer/komptetansegrupper, som så innstiller (foreslår løsning) til særkomiteen. Det ville imidlertid innebære en ytterligere forenkling av disiplinærsystemet om rapportsakene kun ble behandlet av særkomiteene. Spørsmålet er om det er mulig å hensynta at fagkomiteer/komptetansegrupper besitter viktig og nyttig kompetanse innenfor de regelverk de er "spesialister" på. Høringsintansene bes uttale seg om hvorvidt det kan finnes løsninger her. For eksempel at Særkomiteene bruker fagkomite/kompteansegruppe på saker de anser "store/vanskelige o.l". Eller om en løsning i de baner ikke fremstår som hensiktsmessig.

Hvis HS blir vedtatt redusert slik forslaget er fremmet (jf kommentarene til § 3-4 i høringsdokument nr 1), vil det også kunne få den konsekvens at HS representant i hver særkomite kan opphøre.

Ad bokstav f) om samarbeidende klubb/forbund: Det er NKKs Hovedstyre/administrasjonen som bestemmer hvem som skal få arrangere terminfestende arrangementer, og det er NKKs regelverk som gjelder for slike arrangementer. Herunder hvem som skal få anledning til å delta osv. NKK har ulike samarbeidende klubber som arrangerer terminfestede arrangementer. Disse er foreslått gitt samme adgang til å utelukke fra terminfestede arrangementer (jf § 7-2 c) som NKKs øvrige medlemsklubber. Alternativet er at samarbeidende klubb kontakter NKK Hovedstyre eller en medlemsklubb for å få de til å anmelde saken.

I disse sakene er det den samarbeidende klubben/forbundet som har kjennskap til saken og for å unngå unødig byråkrati og følge prinsippet om at avgjørelser treffes på laveste rasjonelle nivå, foreslås det at samarbeidende klubber/forbund gis samme muligheten. Andre typer disiplinær reaksjoner ilagt av klubber/forbund som ikke er medlem av NKK er NKK uvedkommende.

§7-5 Preklusjon og foreldelse

Kjente brudd på arrangementsregler under et arrangement må meldes til den person som etter de aktuelle arrangementsreglene har ansvar for å rapportere slike forhold til NKK (NKK-Representant, utstillingsleder, eventuelt arrangementets leder hvis ingen særskilt person er utpekt) senest samme dag som arrangementet avsluttes.

Denne meldefristen er absolutt: Dersom forholdet ikke meldes innen fristens utløp kan det ikke ilegges reaksjon for brudd på arrangementsreglene.

NKK-Representant/utstillingsleder/arrangementsledelsen rapporterer saker til NKKs administrasjon innen rimelig tid hvis ikke annen frist følger av arrangementsreglene. Rapportfrister er ikke absolutte.

Fristen for foreldelse er 2 år. Den regnes fra den dag det forhold som kan medføre disiplinærreaksjon er opphørt uavhengig av når forholdet oppdages. Dersom det vil være åpenbart støtende å ikke kunne forfølge forhold som ikke har vært kjent innen 2 års fristen, er foreldelsesfristen 5 år.

Når offentlig straffeforfølgning er innledet, regnes saken likevel ikke som foreldet før to måneder etter den avgjørelse som avslutter straffesaken.

Foreldelsen avbrytes ved anmeldelse, rapport til NKK om brudd på arrangementsregler under arrangement eller varsel om åpning av disiplinærsak fra klubb/forbund.

Kommentar: Bestemmelsen om at forhold som inntreffer på arrangement skal meldes innen arrangementets utløp er flyttet fra § 7-9 (som foreslås strøket) og er gjort generell for alle arrangementer. Denne realitetsendringen er kun markert ved at ordet "preklusjon" er markert med gult over. Begrepsbruken er strammet opp for å få frem betydningen av at de personer som tar i mot meldinger om mulige regelbrudd utfører denne oppgaven på vegne av NKK/fellssskapet, og ikke kun for arrangørklubben.

Det er uheldig om saker meldes til NKK-representant osv etter arrangementets avslutning, bla av hensyn til tapte muligheter for meglingsforhandlinger, fordi forhold har en tendens til å bli "snakket opp" i ettertid, og fordi mulighetene til å få frem forklaringer på stedet ikke lengre er tilstede. Derfor bør deltakere og andres rett til å melde i fra om eventuelle regelbrudd bortfalle når siste arrangementsdagen utløper. Uttrykket "absolutt frist" antas være mer forståelig enn "preklusiv frist".

NKK-representant/utstilling-/arrangementsleder skal sende de saker som vurderes som alvorlige nok (rapportere) til NKK innen de frister som fremgår av arrangementsbestemmelsen, eventuelt innen rimelig tid hvis det ikke er satt noen slik frist. Forsømmelse av overholdelse av denne rapportfristen bør ikke ha som effekt at sak ikke kan reises. ("Relativ rapportfrist"). Ideelt sett bør det ikke være slik at styret i arrangørklubben i ettertid diskuterer om saken skal vidererapporteres til NKK eller ikke. Det bør fremgå klart av lovene at her er det én enkelt designert person som har dette ansvaret. Dvs for å ta i mot melding fra deltakere og andre om mulige regelbrudd, foreta eventuell meglingsforhandling på stedet eller ilegges reaksjon på stedet, og så eventuelt rapportere til NKK hvis saken ikke løses og forholdets alvorlighet tilsier at det rapporteres. Men det legges ikke opp til at det skal ha noen konsekvenser dersom rapporten for eksempel er sendt til NKK av arrangørklubb i stedet for utstillingsleder. Det viktigste er at det er en enkelt person tilstede på selve dagen som tar ansvar for den delen av oppgavene som utføres "på stedet".

Saker som behandles i medlemsklubbene innledes ikke med anmeldelse. Det er derfor behov for en regel om når foreldelsesfristen starter å løpe i disse tilfellene. Medlemsklubben plikter å gi den man vurderer å ilegge reaksjon mulighet til å uttale seg og varselet om mulig åpning av disiplinærsak er et objektivt konstaterbart tidspunkt. Dette vil derfor være et naturlig valg. Lovteksten angir også et skjæringspunkt for rapportsakene.

§ 7-6 Forutsetninger for å kunne behandle sak - anmeldelse

Bare disiplinærsak som er anmeldt av medlemsklubb/forbund, region, Hovedstyret eller særkomite innen deres område kan behandles av NKKs disiplinærorganer. Klubb som er tilsluttet forbund som er medlem i NKK kan anmelde saker innen sitt området med mindre annet fremgår av forbundets lover. Særkomiteen kan også anmelde saker etter oppfordring fra medlemsklubb.

I medlemsklubb/forbund og samarbeidende klubb/forbund må det foreligge gyldig styrevedtak eller årsmøtevedtak på at disiplinærsak skal anmeldes eller åpnes.

Kravet om anmeldelse gjelder ikke for rapportsakene. Alle rapport saker som kommer fra arrangementer etter å ha blitt meldt til NKK-Representanten /utstillingsleder/arrangementsleder senest samme dag som arrangementet ble avsluttet jf § 7-5 behandles av relevant Særkomite.

Overføring av sak regnes ikke som anmeldelse. En særkomite som behandler sak iht sitt mandat kan overføre saken til Disiplinærkomiteen. Tilsvarende kan klubb/forbund overføre saker som ligger innenfor klubb/forbunds område til en Særkomite eller til Disiplinærkomiteen. I slike tilfeller skjer en overføring, ikke en anmeldelse.

NKKs administrasjon kan behandle brudd på helse- og registeringsregelverk i den utstrekning dette fremgår av det aktuelle regelverket.

Kommentar: § 7-6 er ny og omhandler adgangen til å anmelde saker. (§ 7-4 over omhandler hvilke sakstyper de forskjellige NKK-organene behandler). Det er i dag fritt frem for ethvert NKK-organ å anmelde enhver type sak til det organet som behandler den aktuelle sakstypen. Lovutvalget foreslår en innstramning her, slik at vi får et enklere og klarere disiplinærsystem å forholde oss til. Endringen er også i tråd med prinsippene i NKK lover §1-1 om medlemsklubbenes/forbunds selvråderett og delegering. Den foreslåtte § 7-6 er også ment å tydeliggjøre det som også i dag er et krav; nemlig at disiplinærsak ikke skal åpnes uten en anmeldelse fra et NKK-organ. I tillegg presiseres 2 praktiske unntak fra kravet om anmeldelse; rapportsakene og saker som er overført fra et annet organ.

Først litt mer om dette med hva som er "eget område": Det naturlige området for klubber/forbunds egne disiplinærsaker er medlemmenes brudd på klubbens lover, regler eller bestemmelser, samt der egne tillitsvalgte som opptrer uforenelig med sin rolle. Det er ikke like naturlig at klubb/forbund selv behandler disiplinærsaker om brudd på for eksempel NKKs etiske grunnregler for avl og oppdrett. Det naturlige er at informasjon om slike saker sendes til Helse-og

Registreringsavdelingen, som deretter vurderer om det foreligger et regelbrudd som eventuelt anmeldes til Disiplinærkomiteen. Helse- og Registreringsavdelingen har etablert en praksis på området, som innebærer at noen bruddsaker anmeldes, mens andre ender med advarsel/reaksjon fra Helse- og Registreringsavdelingen.

Hensynet til likebehandling, og til at saker behandles der fagkompetansen er størst tilsier at Klubber/forbund ikke behandler slike saker selv. Klubbene tenker nok som regel slik i praksis også, dog ikke alltid. Men i tillegg står det pr i dag klubber og forbund helt fritt å anmelde slike saker rett til Disiplinærkomiteen, i stedet for å henvende seg til Helse/Registrerings-avdelingen. Den foreslåtte innskrenkningen mht hvem som kan anmelde hva innebærer at det vil være opp til Hovedstyret v/Helse- og Registreringsavdelingen å anmelde slike saker fremover.

Konsekvensen av forslaget vil videre innebære at en medlemsklubb ikke kan anmelde andre enn egne medlemmer og personer de har hatt befatning med i forbindelse med sin egen aktivitet. Tilsvarende for regionene. Hovedstyrets anmeldelsesrett vil være begrenset til å anmelde egne medlemmer, medlemmer av egne oppnevnte komiteer og forhold knyttet til aktiviteter som de ikke har delegert videre til særkomiteene eller regelverk som forvaltes av NKKs administrasjon.

I tråd med ønsket om at HS skal arbeide overordnet og strategisk kan det anføres at HS ikke bør befatte seg med disiplinærsaker som øvrige deler av organisasjonen er nærmere til å følge opp. Ønsker HS anmeldt saker som gjelder særkomiteens virksomhetsområder, kan HS formidle dette gjennom den representant de har i hver særkomite.

Særkomiteenes anmeldelsesmulighet bør gjelde hele dens virksomhetsområde. Dette vil i stor grad medføre overlappende anmeldelsesmulighet med medlemsklubbene. Dette fremstår som uproblematisk all den tid formålet med begrensningen til eget område likevel oppnås. Medlemsklubbene bør som sagt også kunne bruke særkomiteen dersom de eks. ønsker avstand til saken, eller har habilitetsutfordringer. For å unngå enhver tvil om dette sies det helt uttrykkelig.

Saker som nevnt i §7-2 g) (dyremishandling/alvorlige lovbrudd med hund) kan alle som er nevnt i første ledd anmelde (medlemsklubb, region, Hovedstyre eller særkomite). Disiplinære forhold som har blitt begått i forbindelse med RS oppnevnte verv eller komiteer bør kunne anmeldes Hovedstyret, samt av medlemsklubber/forbund. Det blir unødig formalistisk å skulle ha RS-vedtak på anmeldelse i sistnevnte tilfelle, jf at det ofte vil bety en lang utsettelse og at en sak blir unødig omfattende).

Unntaket fra kravet om anmeldelse i rapportsakene skyldes at slike saker følger det system NKK har etablert og at det bør være opp til miljøet selv å vurdere hvilke saker som bør lede til åpning av disiplinærsak. Dvs at alle rapporter bør sendes særkomiteene, som så eventuelt anmoder om utredning av de saker som anses aktuelle. Det er ingenting i veien for at administrasjonen utreder med en gang (slik den gjør i dag). Forskjellen er at det er overført til særkomiteene å ta endelig stilling til rapportene. Dette vil forhåpentligvis også

gjøre det enklere fremover for Representantskapet å få oversikt over dette området av NKKs aktiviteter.

Det andre unntaket fra kravet om anmeldelse gjelder for saker som overføres. I slike tilfeller er det fort gjort å glemme at visse typer overførte saker skal være anmeldt.

Saker som er foreldt jf § 7-5 kan naturligvis ikke behandles selv om vilkårene i bestemmelsen er oppfylt.

Spørsmål 7: Kravet om at saker skal være anmeldt gjelder også i dag. Er det ønskelig med en lovtekst som i større grad presiserer hvilke saker som kan anmeldes av hvem?

Spørsmål 8: Er det ønskelig med en adgang for klubber/forbund å overlate "egne" klubbinterne disiplinærsaker til en særkomite for avgjørelse der? Eller bør det kun være mulig å overføre slike saker til Disiplinærkomiteen? Eller bør ikke klubber/forbunds egne disiplinærsaker kunne overføres i det hele tatt?

§7-7 6 Avgjørelser, anke og iverksettelse

Følgende disiplinæavgjørelser kan påankes til Appellutvalget som treffer endelig avgjørelse i saken:

- Disiplinærkomiteens avgjørelser.
- Medlemsklubbenes avgjørelser.
- Avgjørelser fattet av en særkomité eller utvalg under denne.
- **Administrasjonens avgjørelser.**
- **Samarbeidende klubb/forbunds avgjørelse om utestengelse fra egne NKK terminfestede arrangementer.**

Avgjørelsene kan ankes av **partene** den som har blitt ilagt reaksjon, eier/deleier av hund som er ilagt reaksjon, samt anmeldende NKK-organ og av det organ som overførte saken til førsteinstansen. Rapportsak kan ankes av berørt klubb/forbund.

Ved anke fra den som er ilagt reaksjon er ankemotpart klubb/forbund ved anke over klubbens/forbundets reaksjon, og samarbeidende medlemsklubb ved anke over dennes reaksjon. I rapportsakene er særkomiteen ankemotpart, med mindre berørt klubb/forbund etter forespørsel fra Appellutvalget ønsker å være ankemotpart. I så fall er kun klubb/forbund ankemotpart.

I øvrige tilfeller anvendes tilsvarende prinsipper.

Fristen for å anke er 4 uker fra avgjørelsen ble sendt. En anke som kommer etter ankefristen kan behandles dersom særlige grunner foreligger.

Anke til Appellutvalget gir det påankede vedtak oppsettende (**utsatt**) virkning med mindre umiddelbar iverksettelse besluttet av førsteinstansen, jf § 7-8.

Appellutvalget kan overprøve slik beslutning om umiddelbar iverksettelse. Dersom

Appellutvalgets avgjørelse bringes inn for de ordinære domstoler, kan Appellutvalget beslutte at deres avgjørelse ikke skal iverksettes før saken er rettskraftig avgjort.

Det skal være forholdsmessighet mellom det forhold som begrunner reaksjonen og den reaksjon som ilegges. Like tilfeller skal behandles likt. Alle avgjørelser i disiplinærsaker skal begrunnes. Det skal redegjøres for hvilket faktisk forhold som anses bevist, og hvor vedtaket er hjemlet.

Kommentar: Dette med hvem som skal være partene i ankesaker er komplisert slik disiplinærsystemet har utviklet seg. I utgangspunktet bør det ikke være for mange motparter til enkeltmedlemmet, jf at det fort vil kunne virke som et "overkill". Forslaget over vil stort sett utpeke kun 2 parter i en ankesak. Det er viktig å være obs på at det er fullt mulig (og ønskelig) å for eksempel høre et berørt NKK-organ (typisk klubb/forbund), selv om det ikke har partsstatus.

Bestemmelsen om at Appellutvalget behandler anker (klager) over administrasjonens avgjørelse er en videreføring av den delegasjonen HS pr i dag har vedtatt vedr § 7-9. Forholdet til eksisterende system i administrasjonen med Ankepanelet i helse- og registreringsaker er ikke nærmere vurdert, men utgangspunktet bør være at alle saker som ender med disiplinærreaksjon bør kunne ankes til Appellutvalget, dvs uavhengig av om reaksjonen ilegges av en særkomite innenfor sitt område, eller av NKKs administrasjon innenfor sitt. Appellutvalget vil uansett måtte legge betydelig vekt på uttalelser fra fagkompetent hold. Dette gjelder uansett sak Appellutvalget behandler.

Spørsmål 9: Bør Appellutvalget være øverste ankeinstans for alle typer disiplinærsaker innenfor NKK – dvs også der straff er ilagt av administrasjonen/utvalg oppnevnt av HS?

Oppstillingen av hvem som skal være parter i de forskjellige typene ankesaker er muligens ikke uttømmende, jf at det er mange forskjellige typer disiplinærsaker innen NKK. Det er derfor satt inn en bestemmelse om at tilsvarende prinsipper skal gjelde i andre tilfeller.

Spørsmål 10: Hvem som skal være parter i de forskjellige disiplinærsakene er komplisert. Kan forslaget som er skissert over fungere?

Det er mye usikkerhet i praksis knyttet til tidspunktet for når en reaksjon trer i kraft. Utgangspunktet er at reaksjonen ikke kan iverksettes før etter at ankefristen har gått ut, forutsatt at det ikke er anket. Hvis saken anket kan ikke reaksjon (eventuelt) iverksettes før etter at Appellutvalget har avgjort saken. (Dette er ikke foreslått presisert i lovteksten.)

Det er kun hvis det er eksplisitt/særskilt bestemt at reaksjonen skal iverksettes med en gang, at dette er mulig. I så fall gjelder det særlige krav til begrunnelse osv, jf paragrafen under. Tillegget om at Appellutvalget kan overprøve slike beslutninger er en viktig presisering. Appellutvalget har opphevet en rekke beslutninger om umiddelbar iverksettelse, bla pga manglende begrunnelse osv.

De færreste vet hva "oppsettende virkning" bety. Derav tillegget "utsatt" i lovteksten.

§ 7-87 Suspensjon og umiddelbar iverksettelse

Når det er grunn til å anta at en person vil bli ilagt disiplinærreaksjon og særlige grunner taler for det, kan den som behandler saken, beslutte at den det gjelder suspenderes inntil det foreligger en avgjørelse i saken. Suspensjon kan besluttes for inntil tre måneder av gangen. Den samlede suspensjonstid må ikke overstige den tid vedkommende antas å ville miste sine rettigheter ved endelig avgjørelse.

Dersom særlige grunner foreligger kan det besluttes at vedtak skal iverksettes umiddelbart. Slik beslutning kan treffes både av medlemsklubbene/**forbund**, **Særkomiteene**, Disiplinærkomiteen og Appellutvalget. **Det skal redegjøres særskilt for hvilke særlige grunner som foreligger.**

Kommentar: Særkomiteene er føyet til. Praksis har vist at det er behov for en påminnelsen om at kravet til skriftlig begrunnelse gjelder for beslutninger om umiddelbar iverksettelse.

§ 7-9 ~~8~~ Selvdømme og benådning

Ankemulighetene innen NKK skal brukes før sak kan bringes inn for ordinære domstoler.

Hovedstyret kan i særlige tilfelle ettergi eller endre en ilagt reaksjon.

~~§ 7-9~~ Reaksjoner mot hund

~~Reaksjon mot hund kan ilegges:~~

- ~~a) Ved uønsket adferd hos hund i forbindelse med terminfestet arrangement eller annet arrangement i regi av en av NKKs medlemsklubber, regioner eller særkomiteer.~~
- ~~b) Ved brudd på regelverk eller vedtak i NKK fra hund eller person med tilknytning til hunden eller den aktivitet som begrunner reaksjon.~~
- ~~c) Ved fradømmelse av retten til å ha hund eller alvorlige lovbrudd med hund i Norge eller utlandet. Hund som omfattes av reaksjon må ha tilknytning til den som har begått lovbrudd.~~

~~De reaksjoner som kan ilegges er å:~~

- ~~a) Gi en advarsel~~
- ~~b) Frata retten til å delta på terminfestede arrangementer for en gitt til eller for alltid eller stille vilkår for å kunne delta.~~
- ~~c) Frata premier/mesterskap/kåring~~
- ~~d) Nekte avkom registret~~
- ~~e) Registrere avkom med avlssperre~~
- ~~f) Avregistrere av avkom~~

~~Sak som ikke er fremmet i riktig tid, som ikke kan medføre reaksjon eller hvor det ikke er ønskelig å reagere avvises.~~

~~Reaksjon ilegges av det organ Hovedstyret har utpekt. Hovedstyret beslutter også hvem som eventuelt skal være ankeinstans.~~

~~Dersom ikke annet fremgår av særregler er part i sak om reaksjon mot hund eier av hund og andre som har en konkret og påviselig interesse i saken. Raseklubben har normalt en slik interesse.~~

~~Uønsket adferd fra hund eller brudd på regelverk/vedtak som gjelder hendelser under et arrangement meldes til NKK representant før arrangementet er avsluttet. Dersom arrangementet ikke har NKK representant skal det meldes fra arrangementsledelsen innen samme frist. Arrangementsledelsen skal sende aktuelle saker til NKKs administrasjon snarest mulig etter at arrangementets slutt.~~

~~Dersom det ikke var mulig å melde fra om hendelsen før arrangementet var avsluttet eller saken ikke er tilknyttet et arrangement må saken sendes til NKKs administrasjon senest 3 måneder etter at forholdet ble avdekket. Sak om hendelse eller forholdet som ligger mer enn 5 år tilbake kan ikke behandles uavhengig av når forholdet ble oppdaget.~~

~~For øvrig følges NKKs saksbehandlingsregler.~~

Kommentar: § 7-9 foreslås slettet. Bestemmelsen var ny på RS 2013. Etter fremveksten av særkomiteene, og utvidelsene i deres mandatområder er det naturlig å innarbeide § 7-9 i de øvrige bestemmelsene. For eier av hund som får begrenset sine muligheter til anvendelse av hunden er denne justeringen uten betydning.

Om nye saksbehandlingsregler

Endelig forslag til nye saksbehandlingsregler i disiplinærsaker må vente til etter at høringen vedrørende endringene i lovenes kapittel 7 er gjennomført, slik at det er klart hva lovforslaget vil gå ut på før vi lager utkast til mer utdypende saksbehandlinger. Lovutvalget har tenkt dette løst ved at Appellutvalget fremmer forslag om nye saksbehandlingsregler for RS/Hundetinget, fremsendt på vanlig måte til HS som avgir innstilling til RS/Hundetinget. Det blir med andre ord ingen forutgående høring om saksbehandlingsreglene - av tidsmessige årsaker. Av den grunn redegjør vi her for hovedpunktene i det som vil bli foreslått:

- Saksbehandlingsreglene i disiplinærsaker er i dag spredd på flere dokumenter. Vi ønsker å samle alt i ett dokument. For særkomiteene betyr det at de får reglene "på papiret" for første gang, slik DK og AU har hatt lenge gjennom sine instruksjer.
- Medlemsklubber og forbund i NKK skal fortsatt stå fritt til å vedta egne saksbehandlingsregler. (Ut over de som står i lovenes kapittel 7, som alle må følge).

- Det blir foreslått regler om adgangen til å gi veiledning til partene, rett til innsyn, taushetsplikt, det blir foreslått en strengere habilitetsregel enn det som ellers gjelder i NKK, det gis regler om klubber/forbunds rett til å uttale seg i disiplinærsaker som de ikke er part i, regler om beviskrav, bevisbyrde, informasjon fra anonyme parter, rettsvillfarelse (misforsto regel), faktisk villfarelse (tok feil av faktiske forhold), forbud mot dobbeltforfølgning og dobbeltstraff (som gjelder uansett), om publisering av avgjørelser, om tidspunktet for når NKK kan iverksette ilagt straff, om klager og anker med mer. Mye av dette gjelder uansett også i dag, men er enten overhodet ikke skrevet ned, eller står skrevet på forskjellige steder. (AU-praksis, Lovkomiteuttalelser, saksbehandlingsregler, instruksjoner osv).
- Noen steder bør regelen nyanseres avhengig av type sak/instans. For eksempel. Enkeltmedlemmets rett til å få se sakens dokumenter og få uttale seg er sentral i disiplinærsaker. Det bør imidlertid stilles strengere krav til AU (som behandler få og ofte mer alvorlige ankesaker med flere parter) enn til administrasjonen (som behandler mange og ikke alltid så alvorlige saker). Det må også tas hensyn til at det ikke er motpart i alle saker, for eksempel i administrasjonen eller i særkomiteene. Regelen må m.a.o. tilpasses.
- De mest vesentlige endringene som blir foreslått er følgende:
 - Adgangen for Disiplinærkomiteen og Særkomiteene til å **omgjøre sin avgjørelse** foreslås fjernet. Fordelen ved at førsteinstansen kan omgjøre hvis en sak ankes står ikke i forhold til det merarbeid og den ekstra saksbehandlingstid (ofte flere måneder) som denne ordningen medfører. I tillegg til all risiko for feil som oppstår, fordi dagens ordning er komplisert. Det fremstår for enkelte som underlig at en anke til AU går tilbake til det organ som fattet avgjørelsen, og dermed ikke kommer til AU på enda en stund.¹
 - Appellutvalget foreslås gjort til **øverste instans i alle reaksjonssaker** i NKK, uavhengig av om straff er ilagt av administrasjonen eller av et disiplinærorgan.

Målet er at dokumentet skal kunne gi god veiledning til tillitsvalgte og oppnevnte medlemmer i disiplinærorganene, samt til partene i disiplinærsaker.

Lovutvalget imøteser tilbakemeldinger og synspunkter fra høringsinstansene vedr det som er nevnt over om nye saksbehandlingsregler i disiplinærsaker.

ooOOOoo

Lovutvalget 13. april 2016

¹ I dag er ordningen slik: AU behandler anker over DKs og Særkomiteenes (førsteinstansens) avgjørelser. Men hvis en sak blir anket, skal anken først sendes til førsteinstansen, som så vurderer om den vil omgjøre sin avgjørelse. Det er først hvis underinstansen ikke omgjør at saken blir sendt til AU.